

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til udenrigsministeren og ministeren for udviklingsbistand om nødhjælp til Burma:

Hvad kan regeringen oplyse om bestræbelserne på at få nødhjælp frem til de katastroferamte i Burma og få skabt et yderligere pres på det burmesiske styre, der har taget sin befolkning som gidsler?

Af Frank Aaen (EL), Jeppe Kofod (S), Steen Gade (SF) og Morten Helveg Petersen (RV). (Anmeldelse 16.05.2008. Fremme 20.05.2008. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 22. maj 2008).

Kl. 13:01

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, den 22. maj.

Den første, der får ordet, er hr. Frank Aaen som ordfører for forespørgerne med begrundelse.

Kl. 13:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Vi vidste alle sammen, at militærdiktaturet i Burma var undertrykkende og brutalt, men vi blev vel alle sammen ekstra chokerede, da vi så omfanget af kynismen efter cyklonkatastrofen. 100.000 er døde, mellem 1,5 og 2 millioner mennesker er i nød, og alligevel afviste militærdiktaturet nødhjælp og nødhjælpsarbejdere. De blev afvist indrejse og visum til landet, fly med nødhjælp kunne ikke få landingstilladelse, det burmesiske styre eksporterede ris, skibe sejlede væk fra Rangoon med ris, selv om der var en katastrofal mangel på mad i de ramte områder. Den sparsomme nødhjælp, der blev fordelt, skulle overrækkes af soldater for at vise, at befolkningen er afhængig af militærdiktaturet. For diktaturet er deres magt, og deres liv i rigdom er vigtigere, end at hundredtusinder lider og er i fare for at dø.

Vi er alle sammen enige om, at der skal gøres noget, men vi skal også diskutere, hvordan vi og verdenssamfundet kan presse diktaturet mere, end det sker i dag. Som ordfører for forespørgerne ser jeg frem til at høre, hvad regeringen har

gjort for at få nødhjælp frem og lægge yderligere pres på det burmesiske styre.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Så går vi over til besvarelse, og den første, der får ordet, er ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:03

Besvarelse

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Når en katastrofe rammer, så skal landets regering sørge for beskyttelse, sørge for mad, vand, lægebehandling og medicin, tag over hovedet og ordentlige sanitære forhold til den berørte befolkning. Hvis regeringen ikke kan eller vil det, er det verdenssamfundets ansvar at komme de nødstedte til undsætning. Det, jeg her har beskrevet, er det humanitære imperativ. Drevet af det humanitære imperativ har regeringen derfor i relation til Burma handlet hurtigt og resolut med både humanitære bidrag og politiske tiltag for at få nødhjælpen frem.

Jeg vil her i dag sige lidt om den humanitære situation, som vi ser den netop nu, og de udfordringer, som vi fortsat står over for. Udenrigsministeren vil sige noget om de mange politiske tiltag og den politiske situation i Burma.

Men tilbage til situationen her og nu. Det seneste officielle dødstal er nu på 77.738, og yderligere knap 56.000 er meldt savnet. Der er på nuværende tidspunkt ikke meget håb om, at de savnede findes i live. FN vurderer, at 2,4 millioner mennesker har behov for nødhjælp, og godt halvdelen af disse bor i de mest berørte områder. Fokus for nødhjælpsindsatsen er nu mad og medicin. Børnene er hårdest ramt og lider både af sult, fejlernæring og diarré. De seneste dages rapporter har dog også i stigende grad fokuseret på de psykiske traumer, som mange børn og voksne er berørt af. De hårdest ramte befinder sig i deltaet sydvest for Rangoon.

Det ca. 5.000 km² store katastrofeområde er stadig oversvømmet, hvilket fortsat gør det meget vanskeligt at nå ud til de nødstedte. En kraftig regn de seneste dage har forværret situationen yderligere. Bl.a. har kraftige regnskyl besværliggjort flytransport. Vandstanden i de oversvømmede områder er heller ikke faldet væsentligt. Der er foreløbig meldt om få udbrud af kolera og dysenteri. Risikoen for epidemier vurderes dog stadig at være til stede. FN's hu-